

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

Interamna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

rum principum sedes diu fuit, Ducatus Umbria tūtulo insignis. Atqui multis antē æstatibus fuerat illustris, & firma *colonia Latina* velut Cicero in Balbiāna testatur: quam Umbbris deuictis populus Rom. deduxit triennio post Brundisium, sicut ex Paterculo & Liuio colligimus, C. Claudio Centhone, Marco Sempronio Tuditanō cōs. Quæ post cladem ad Trasimenum acceptam, Annibalem victorem, ut Liuius memorat, ausa repellere, eundem docuit ex unius *coloniæ* viribus coniicere, quanta moles Romanæ vrbis esset: quum plurimis suorum amis. sis, inde signa vertere, moxque in Picentino-rum fines traducere exercitum cogeretur. Frouisse admodum stante Romano imperio, vetera ædificia, & antiquitates adhuc residuae demonstrant, quas diligenter perlustra. Amplissimum Theoderici Gothorum regis prætorium, ab ipsis tamen Gothis post cum regia destru. Etum; sed à Narsete Iustiniani Imp. legato restauratum. Item theatri fundamenta, Concor. dia fanum, formas extra urbem sublimes ac solidas aquæductuum, ex Apennini costis partim excisas, partim opere lateritio ex ima valle fornicibus in altum subduetas. Atque in primis suspicias licet maioris basilicæ pontificalis ardua recta, marmoreosque parietes, arcem in amphitheatro constructam, pontemq; lapideum, qui magno ingenio factus, pilis grandibus **XXIIII.** sustinetur, & vrbis editiorem partem arci, vel amphitheatro in alio colle posito coniungit.

INTERAMNA

Sequenti die per vallem angustiarum altissimis clausam montibus per saxa & rupes Apennini proficisci Interamnam, sic appellatam

tam à veteribus, quod inter ramos Nari fluminis
velut duos inter amnes posita sit. Olim structuris
& amplitudine maiorem urbem fuisse, quam
nunc est, veterum ædificiorum ruinæ, quæ in
vicinio circumquaque visuntur, docent: & de-
creuisse non parum intestinis odiis, atque ci-
uium discordiis, maiorum memoria recomper-
tum est. *Municipium* vetus Romani populi fuis-
se, plures antiquæ marmorum inscriptiones de-
monstrant, sed quando ius municipij vel ciuita-
tis Romanæ Interamnatibus indultum fuerit,
non prorsus liquet. Animaduertit Pighius ex
antiqua tabula marmorea magna, quæ ibidem
iuxta summum templum parieti inserta est,
conditam Interamnam fuisse annis D C C I I I I.
ante Cn. Domitium Ahenobarbum & M. Ca-
millum Scribonianum consules, qui fuere post
Romam conditam anno D C C X X I I I. quo
Interamna Saluti Libertatiq; ac Genio muni-
cipij sacra publicè facta sunt, Tiberij Cæsaris
in adulationem, propter sublatum Seianum, ut
ex ejusdem tabulæ elogio colligere est, & in suis
S.P.Q.R. Annalibus idē Pighius latius expo-
nit. Roma igitur annis octuaginta dūtaxat iu-
niorem esse, & sub Numa rege cōditam cōstat:
sed deuictis Vmbris, Spoletiumq; deducta colo-
nia, ius municipij Interamnam primū ade-
ptam fuisse, verisimile est. Falluntur igitur
Leander, aliique, ut Rob. Titius, quem refellit
Iuo Villomarus Animaduersorū lib. XI I I. qui
coloniam esse Romanorum autumant; ignari
& alteram ejusdem nominis ad Lirim in Latium
fuisse, quam *Colonia Romanorum* scribit libro x.
Liuius deductam esse, cum Cassino, M. Vale-
rio, P. Decio Mure cos. anno urbis C D X L.
Sed apertiū ipse postea dicit ad differentiam
huius municipij Interamnae L. Posthumio &
M. Atilio consulibus Samnites Interamnam colo-

ziam Romanam, qua via Latina est, occupare conatus esse: quam veteres inscriptiones Coloniam Interamnam Lirinam videntur appellare, ad differentiam municipij Interamna Nahartis, ut nominant urbem Vimbriae, de qua iam verba facimus. Verum dumtaxat haec admoneo, ne lector in eos auctores licet doctos incidens, simili errore capiat. Interamnatum Nahartium ager, ut antiquius, ita & nunc propter situm & aquarum dulcium abundantiam summè fœcundus est; nimirum in descensu Appennini, meridiem & inferum mare versus eius positi colles & campi (quos inferantes idcirco Vitruvius appellat) perpetuis fontium ac fluminum riuis irrigui, ad solis radios apricando, procreadorum omnium fructuum oportunam facultatem habent. Nec mentiri Plinium re ipsa compertum est, sencia quotannis tria vel quatuor admittere Interamnata prata, nec non postea in pabulo non minus emolumenti dare: quod quidem incredibile nostratis videbitur, sed productæ in conspectu vastæ magnitudinis rapæ xxx. librarum amplius podo, quarum septenas iusto pondere a sinum onerare posse affirmant, fidem facient: nec non Plinius quadraginta librarum se vidisse scribit libro xviii. Naturalis historiæ.

N A R N I A

Per Narniam via Flaminia Ociculum profici scere. Narnia in aspero difficultique monte & magna ex parte abrupto posita est, cuius imas radices abruptosq; scopulos Nar fluvius magno cum fragore lauat, à quo Narniam appellatam Liuius, & Stephanus Grammaticus in vibium lexico testantur. Eius situm ita Martialis poëta depingit libro vii. Epigrammatum:
*Narnia sulphureo quam gurgite candidus annis
 Circuit ancipiti vix adeunda iugo.*

Nequi.